

Voordat we overgaan tot de bespreking van de best mogelijke verschijningsvorm, of anders gezegd: het best mogelijke uiterlijk van de desbetreffende kleurkanarie, zal ik proberen de polymelanine uiting te definiëren.

Polymelanine of dubbel zwart zoals de vogels in Spanje worden genoemd, is zoals ik er nu tegen aankijk op basis van kweekervaring en samenspraak met mijn vriend Fritz Heiler GEEN mutatie, maar door kruising met waarschijnlijk een sijs ingebracht. De

enorme hoeveelheid melanine die deze vogels bezitten laat zich vooral in het nest zien.

Bij het uitvliegen zie je naast de brede en lange rugbestreping de enorme borsttekening (zie foto) die mooi in banen als bestrepingpatroon verdeeld

aanwezig is. Na de rui zien we dat er wel wat van de oorspronkelijke aanwezige hoeveelheid melaninetekening zal verdwijnen, maar dat deze nog duidelijk waarneembaar blijft.

In de kweek zien we tot nu toe nog wel wat bevruchtingsproblemen (bastaardinkweek) en nestgroei. Merk op dat er al veel vogels zijn met enorme melanine uitingen, c.q. bestreping, vooral mozaïeken, maar dat dit GEEN polymelanine vogels zijn.

Inzichten

Nogmaals wil ik er (net als bij de

Azuulfactor) op wijzen dat de hier beschreven veronderstellingen persoonlijke inzichten zijn.

Overigens bij ik tijdens het schrijven van deze artikelen betrokken bij het onderzoek met behulp van de elektronenmicroscopie naar de aanwezigheid en de plaats van de melaninevorm in de veer bij de Azuulfactor en mogelijk ook die van de polymelanine uiting. De juiste doorsnede van het juiste deel van de veer en het herkennen van melaninen en de soorten en vormen van de pigmentdeeltjes is absoluut specialistenwerk maar zal ons

straks zekerheid bieden over wat er nu werkelijk aanwezig is.

Vraagprogramma

Zoals ik al aangaf in het vorige deel van deze reeks artikelen worden in het vraagprogramma van de NBvV bij alle gemelaniseerde kleurkanaries verschillende verschijningsvormen gevraagd op het tentoonstellingsvraagprogramma, met en zonder Azuul.

Dit in de wereld unieke vraagprogramma kun je als liefhebber, tentoonsteller en zeker niet in de laatste plaats als keurmeester op verschillende manieren

gramma gericht op de nu zo actuele Azuulfactor:

Voor mij is er eigenlijk maar EEN juiste verschijningsvorm voor een bepaalde kleurslag die nauw in de standaard beschreven dient te zijn. Bijvoorbeeld: Zwartgeel-rood en wit in de intensieve vorm zal met de Azuulfactor (zoals al meerdere malen beschreven) een licht onderlichaam hebben om goed egaal te zijn. Voor mij geldt voor IEDERE tentoonstellingsvorm EGALITEIT van kleur. En waarom zullen we daarbij een vogel op het vraagprogramma zetten met

bekijken. In de eerste plaats is zeker positief aan te merken dat de vogels met verschillende verschijningsvormen op tentoonstellingen gebracht kunnen worden en vooral ook gekweekt worden. Waarbij een bepaalde kleurslag sneller en dus ook anders tentoonstellingsgeschikt kan zijn. Zo zal een vogel met Azuulfactor een lichter onderlichaam hebben als gevolg van het ontbreken van pheomelanine en zal de standaardis (en dus de manier van beoordelen door de keurmeester) anders moeten zijn dan bij een exemplaar zonder Azuulfactor.

Kanttekeningen

Toch moet het mij van het hart dat ik een drietal niet onbelangrijke kanttekeningen wil plaatsen tegen dit vraagpro-

gramma door de Azuulfactor veroorzaakte witte broek, c.q. onderlichaam? Hoe een vogel gekweekt wordt is eigenlijk niet de issue, wel het resultaat. De nieuwe inzichten, mutatie- en kweekrichtingen zullen straks volgens mij een op een andere manier kweken van de volpigmentvogels opleveren. Zo acht ik het mogelijk (de tijd zal het de komende jaren leren) om toch met een Azuulfactor behepte vogel dankzij de polymelanine vorm een egaal onderlichaam te kweken.

Bij gepigmenteerde mozaïeken wordt alleen de vogel met Azuul gebracht omdat de andere simpelweg te bruin zijn. Dit is niet consequent.

Een tentoonstellingsstandaard en keuring van deze vogels is niet simpel. <